

MAAK KANS OP EEN Fender G-Dec 3!

HÉT RIJD VOOR GITARISTEN

EN BASSISTEN

Nº 230

Gitarist

20 jaar Gitarist

www.gitarist.nl

Alle actie & nieuwe trends in Frankfurt

Musikmesse 2010

Jimi Hendrix

Het verhaal achter Valleys Of Neptune

Interviews Oz Noy • Audrey Home • Greyline • Lex Bolderdijk

Tests Gibson Dusk Tiger • Godin Progression • Faith Saturn & Farida D-16N 12-strings
• Peavey 3120 • Ibanez TS808HW Tube Screamer • Markbass MoMark • Schecter Model-T
• Zoom G1u • Boss TU-3 • Burriss Royal Bluesman

adviesprijs € 5,90
mel 2010 | www.gitarist.nl

BP 8-710966/477137

Livetime Achivement Award

Bij de Musikmesse horen de Mipa's (Musikmesse International Press Award). Ruim honderd muziektijdschriften uit de hele wereld brengen hun stem uit in meer dan veertig categorieën. Aan het einde van de tweede Messedag, wanneer de deuren van de beurs zijn gesloten, worden deze prijzen tijdens een speciale bijeenkomst uitgereikt. Om het glamourkarakter van dit evenement te ondersteunen maakt de organisatie al jaren gebruik van de diensten van Gregor König, een Duitse tv-presentator. Deze iets te bruine Gregor doet altijd erg zijn best om op een imposante manier, in het Engels, dingen als 'AKG DMS 700 Digital' uit te spreken. Je begrijpt, de zaal vermaakt zich prima.

De belangrijkste Mipa is ongetwijfeld de Lifetime Achievement Award, die deze keer werd uitgereikt aan Hartley Peavey. Dat Gregor niet de enige Duitser is die moeite heeft met de Engelse taal, bleek wel toen op twee grote schermen 'Livetime Achivement Award' was te lezen. We konden Hartley niet vragen wat hij van de ceremonie vond, want we hadden hem al voor de uitreiking geïnterviewd. Wat hij ons vertelde over de vijfenvestig jaar dat Peavey bestaat lees je in het Messeverslag op pagina 32, samen heel veel productnieuws natuurlijk.

Namens de redactie, Steven Faber, info@gitarist.nl

Henry Diltz

Interviews

30 Oz Noy

Tests

- 22 Gibson Dusk Tiger
- 24 Godin Progression
- 26 Peavey 3120
- 28 Faith Saturn & Farida D-16N 12-strings
- 41 Ibanez TS808HW Tube Screamer
- 42 Markbass MoMark

- 45 Schecter Model-T
- 47 Zoom G1u
- 49 Sneltests

Features

- 18 Jimi Hendrix: Valleys Of Neptune
- 32 Musikmesse 2010

Diversen

- 6 Input: o.a. Audrey Horne, Greyline

- 50 Gebruikte gitaren: Fender Starcaster
- 52 Gitaarschuur
- 60 Output
- 65 Agenda
- 73 Wat ik geleerd heb: Lex Bolderdijk

Workshops

- 54 De ultieme bluesgitaarles (3)
- 59 Basnoten: John Deacon

Oz Noy

The Wizard Oz

Oz Noy tovert met effecten. Dat hoor je op zijn albums, maar is pas echt indrukwekkend als je hem live aan het werk ziet. Hoe hij die kunst heeft ontwikkeld? “Het is allemaal ontstaan door voor mijn band te schrijven, niet door maar een beetje aan te klooiën met pedalen.”

tekst Steven Faber foto's Rob Bakker

Hij groeide op in Israël, wilde eigenlijk drummer worden, maar ging op zijn tiende toch mee naar een gitaarleraar toen een vriendje hem uitnodigde. Tot op de dag van vandaag weet hij niet waarom hij dat deed.

Al snel speelde hij in een plaatselijk bandje. Toen de muzikaal leider van die band een studio opzette werd Oz Noy, een tiener van dertien nog, regelmatig gevraagd om gitaarpartijen in te spelen. Tegenwoordig woont hij in New York, waar hij veel met zijn eigen trio speelt en studiowerk doet.

Afgelopen najaar bracht Oz Noy zijn vierde album uit, 'Schizophrenic'. Tijdens zijn eerste

Europese tournee onder eigen naam spraken wij met deze ontspannen gitarist, die alleen wat schizofrene trekjes vertoont als hij een gitaar in handen heeft en een stuk of twintig pedalen voor zijn voeten.

Je speelt moderne funky jazz, maar ik hoor ook de invloed van Hendrix in je spel. Hoe is die combinatie ontstaan?

“Ik begon met het spelen van Beatles-nummers. Maar toen mijn gitaarleraar me Allan Holdsworth liet horen, dacht ik dat ik gek werd. Ik vind dat nog steeds ongelooflijk. Dus toen ik een jaar of zestien was probeerde ik die moderne jazzdingen na te doen, maar mijn leraar zei:

Het laboratorium van Oz

'Je kunt de stijl imiteren van wie je maar wilt, maar als je de basis niet kent zal het nooit goed klinken.' Dus omdat ik wilde spelen zoals Pat Metheny, Scofield en Holdsworth ben ik teruggedaan naar Charlie Parker, Bud Powell en Thelonious Monk.

Datzelfde gebeurde met rock. Ik groeide op in de jaren '80 en ik hield van al die shredders: Steve Vai, Van Halen, Satriani. En ik was gek op Stevie Ray Vaughan. Maar toen ik me realiseerde dat dat ook niet de basis is, maar een mix van Albert King, Hendrix, Buddy Guy en BB King, ben ik in me in die bluesgitaristen gaan verdiepen. Er was een tijd dat ik echt goed Stevie Ray Vaughan kon spelen, maar dat probeer ik nu te vermijden."

Je geluid is heel anders...

"Ja, hoewel het wel door hem beïnvloed is. Tot op de dag van vandaag is er die bepaalde klank die ik probeer te benaderen. En dat is toch wat hij had."

Hij heeft altijd zo'n vette toon, terwijl jouw klank wat dunner is.

"Ik probeer ook die vette toon te krijgen, maar weet niet hoe! (lacht) Eigenlijk probeer ik niet echt hetzelfde te klinken, maar ik wil wel die dimensie krijgen. Zijn toon had zo'n grote dimensie. En dat geldt ook voor Hendrix, ze hadden een enorm geluid."

Effectfilosofie

Oz Noy gebruikt effecten om de arrangementen van zijn nummers te verduidelijken. Zo hebben zijn begeleidingspartijen vaak een leslie-geluid dat contrasteert met zijn solosound. Omdat hij vaak alleen met een drummer en bassist werkt, vult hij de ruimtes in de melodie op met stukjes begeleiding. Dat betekent dus vaak en snel wisselen van effect.

Het gebruik van effecten speelt een belangrijke rol in je speelstijl. Heb je die verschillende klanken al in je hoofd als je een nummer aan het schrijven bent?

"Dat hangt ervan af. Toen ik de Octafuzz ontdekte heeft dat gelijk een nummer opgeleverd. Sommige klanken inspireren je om een bepaald soort liedje te schrijven. Dat is een manier waarop het kan gaan, maar in het begin was mijn benadering nog niet zo ontwikkeld. Dus dan schreef ik een nummer en probeerde ik live wat dingen uit met pedalen. Nu is mijn werkwijze uitgekristalliseerd en weet ik precies wat ik doe."

Hoe is die benadering ontstaan?

"Het begon op mijn eerste album, 'Oz Live'. Ik had al wat pedalen, maar de geluiden waren eigenlijk vrij gangbaar en ik gebruikte nog geen loops. Daarna ging ik met reverse delays, phasers en leslie-geluiden aan de gang. Het is eigenlijk allemaal ontstaan door het schrijven van nummers en het live spelen met mijn trio. Als een effect voor mij werkt dan blijft het op mijn pedalenplank, anders gaat het meteen weer weg. Ik ben niet zo iemand die 20.000 pedalen heeft."

Toch heb je er aardig wat. Hoe hou je je signaal goed met al die pedalen?

"Nou, ten eerste: als je signaal door veel pedalen gaat, betekent dat niet automatisch dat er veel van je geluid verloren gaat. Het is een beetje tricky. Ik heb voornamelijk true bypass-pedalen,

En dit zijn dan de effecten van Oz Noy...

Alle pedalen van Oz staan in serie. Vanaf zijn gitaar gebruikt hij: een Xotic Robotalk, een wah-wah, een Boss volumepedaal om stil te kunnen stemmen, een Fulltone Octafuzz, een customgebouwde buffer, een Xotic EP Booster en RC Booster, een Blackstone, Ibanez TS-808 en XTS Atomic overdrive, een Demeter Tremulator, een Dunlop Stereo Tremolo, een MXR Phase 90, een DLS RotoSIM en de Line 6 M13 voor delays en loops.

maar als je er te veel achter elkaar zet, verlies je meer klank dan wanneer je gebufferde pedalen gebruikt. Daarom gebruik ik een goede buffer die voor mijn pedalen staat. Kijk, wat je ook doet, je verliest altijd iets. En dat hoeft niet verkeerd te zijn: het kan goed werken als je een beetje tophoog verliest, vooral live."

Als ik naar je luister hoor ik wel veel effecten, maar in de basis lijkt je toon altijd clean te zijn met net een beetje oversturing. Hoe hou je die kern van je geluid clean?

"Door hard te spelen. Als ik in New York speel stel ik mijn versterkers op zo'n volume af dat je precies dat gebied raakt. Maar als ik op tournee ben, is het moeilijker omdat ik dan niet mijn eigen versterkers gebruik. Mijn basisgeluid is heel simpel. Ik heb wel veel effecten, maar ze

"Als je signaal door veel pedalen gaat, verlies je altijd iets. Maar het kan goed werken als je een beetje tophoog verliest, vooral live"

staan niet altijd aan. Ik gebruik ze meer om een nummer te orchestreren dan als een effect op zich. Meestal heb ik gewoon een clean geluid met een booster om de klank wat groter te maken en meer sustain te geven. Dat plus een beetje delay."

Gebruik je liever analoge dan digitale effecten?

"Meestal wel, ja, al gebruik ik de delays van Line 6. Eigenlijk heb ik het liefst alleen maar analoge effecten, maar je moet ook realistisch zijn. De modelingdelays van Line 6 klinken fantastisch en je hebt veel meer mogelijkheden. Uiteindelijk hoor je echt niet of ik nu analoge of digitale effecten gebruik."

Echte jazzplaat

Op je laatste cd, 'Schizophrenic', speelt Steve Lukather mee. Ik denk niet dat veel mensen dat hadden verwacht.

"Ik ben altijd een grote fan van hem geweest en via Will Lee, mijn bassist, heb ik hem leren kennen. Toen ik met dit album begon waren er twee nummers, *120 Heartbeats* en *Schizophrenic*, met van die zware rockpartijen. Het leek me te gek als iemand anders, die zo'n sound heeft, dat zou spelen. Ik dacht gelijk aan Steve en het was echt heel cool. Ik was er erg blij mee."

Er zijn ook drie drummers op 'Schizophrenic' te horen: Keith Carlock, Anton Fig en Dave Weckl. Wist je vanaf het begin al wie op welk nummer zou spelen?

"Als ik een nummer schrijf, heb ik al een idee wie mee gaat spelen, want ik weet hoe ze klinken. Hetzelfde geldt voor bassisten. Omdat ik ze zo goed ken weet ik wanneer ik Will Lee moet vragen en wanneer James Genus. Maar soms zijn er ook verrassingen, zoals bij het nummer *Seven*. Ik had het in New York opgenomen, maar het klonk niet zoals ik wilde. Dus toen ik in Los Angeles was vroeg ik Dave Weckl. Hij luisterde er maar en speelde een partij in met een soort reggae-feel. Dat was fantastisch, hij bracht het nummer echt tot leven."

In je solo's volgen je ideeën elkaar heel snel op. Is het allemaal geïmproviseerd of heb je ze voorbereid?

"Alle solo's zijn geïmproviseerd. Het is echt een jazzplaat, al spelen we geen swing. Als we de studio ingaan spelen we ook alles live, zonder overdubs."

Maar er zijn verschillende gitaarlagen...

"Dat doe ik live ook, met loops. Je zult het wel zien vanavond. In de studio kun je nog meer doen, omdat je alles kunt scheiden. Het enige wat later is toegevoegd zijn de keyboards."

Nu we het er toch over hebben: je doet ook veel studiowerk, niet?

"Ja, dat doe ik veel, daar leef ik van. En ik hou er erg van, het opbouwen van een nummer met allemaal lagen en zo. Weet je, als het er alleen om zou gaan dat ik mijn eigen nummers speel, zou ik gek worden. Het studiowerk geeft een mooie balans."